

РЕШЕНИЕ

№ 20024

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 25.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2781** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. К. чрез адв. Т. против решение № 75/23.02.2024 г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен разширен заседателен състав по преписка № 90/2023 г. в частта, с която е установено че оспорващото дружество е осъществило дискриминация по защитения по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признак „етническа принадлежност“ спрямо С. М. и лица от ромски произход и на основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр. е дадена препоръка на „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД да въведе мерки и механизми, с които да не се допускат до публикуване статии, чрез които се формират негативни обществени нагласи, предразсъдъци и стигматизиране спрямо лица от ромски произход. Наведени са доводи за незаконосъобразност на решението в оспорената му част, поради неправилно прилагане на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Изтъква се липсата на белезите на осъществена дискриминация по защитения съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признак „етническа принадлежност“. Посочва се, че в хода на административното производство не са налице твърдения, респ. установявания С. М. да се е чувствала унижена или обидена. Изтъква се, че е необходимо цитираното заглавие да бъде разглеждано в контекста на цялата статия и нейното послание, уведомяващо обществеността за възникнали проблеми в една от

най-именитите болници в [населено място]. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски.

Ответникът - Комисията за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител, в депозирано по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Изтъква, че при издаване на оспореното решение не са допуснати нарушения на процесуалните правила и същото е постановено в съответствие с материалния закон. Моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни Р. Р. Г., „НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ЕООД и „ВЕСТНИК ТЕЛЕГРАФ“ЕООД не изразяват становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по преписка № 90/20230 г. е образувано въз основа на сигнал вх. № 44-00-4353/29.12.2022 г. и допълнение към него вх. № 44-00-1314/31.03.2023 г., подаден от Р. Р. Г., в който са изнесени данни, че на 22.12.2022 г. по време на вечерните новини по „Нова телевизия“, по повод разменени новородени деца в МБАЛ „Ш.“ е споменато, че „...майката, която не желае да върне бебето си за размяна е ромка“, както и нейното семейно положение „живее сама“. Посочва се, че и в други медии се посочва етническата принадлежност на жената, която не желае да съдейства. Към сигнала са приложени разпечатки от публикации в „Б.“ и „Телеграф“. Преписката е образувана с разпореждане № 321/12.04.2023 г. на Председателя на КЗДискр. и с оглед изложените оплаквания за дискриминация по признак „етническа принадлежност“ и „семейно положение“ по чл. 4, ал. 4 от ЗЗДискр., на основание чл. 48, ал. 3 от ЗЗДискр., преписката е разпределена за разглеждане на Петчленен заседателен състав.

На основание чл. 56, ал. 1, т. 1 от ЗЗДискр., с писмо изх. № 16-20-440/31.05.2023 г. управителят на „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД е уведомен за образуваното административно производство във връзка с публикувана в новинарския сайт „В.вг“ на 21.12.2022 г. статия със заглавие: „Размениха бебета в софийска болница, ромка не иска да връща чуждото“ и му е предоставена възможност да изрази становище и да представи доказателства.

На 08.06.2023 г. е депозирано становище от управителя на „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД, в което се изразява мнение, че във въпросната публикация не се съдържат каквито и да било твърдения на расова и етническа основа.

Проведено е проучване, резултатите от което са обективирани в доклад – заключение.

Преписката е разгледана на заседание, проведено на 17.01.2024 г., за което страните са били редовно и своевременно призовани.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадено оспореното решение, с което в оспорената му част е установено, че „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД, представлявано от управителя И. К. е осъществила дискриминация по защитения съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признак „етническа принадлежност“, спрямо С. М. и лица от ромски произход и на основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр. е дадено задължително предписание на „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД да въведе мерки и механизми, с които да не се допускат до публикуване статии, чрез които се формират негативни обществени нагласи, предразсъдъци и стигматизиране спрямо лица от ромски

произход.

При така установените факти, настоящия съдебен състав, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежно легитимирано лице, адресат на оспореното решение, в срока по чл. 149 от АПК във връзка с чл. 68, ал. 1 от ЗЗДискр.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е постановено от компетентен орган. Разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр. постановява, че „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него”, което изискване в настоящия казус е изпълнено, като не е налице особено мнение на член от състава. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт - липса на компетентност по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореното решение е издадено и в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му, съгласно разпоредбите на чл. 65, т. 5 и чл. 66 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Резултатът от производството пред КЗДискр. е писмено обективизиран в решение № 75/23.02.2024 г. на КЗДискр., Петчленен разширен заседателен състав, в което са посочени наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част, както и пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва.

При образуване на административното производство, не са били налице отрицателни процесуални предпоставки, възпрепятстващи образуването на производството. На ответната страна е гарантирано правото да се запознае със събраните по преписката материали на основание чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр, предоставена ѝ е възможност да изложи своите възражения, като и да предостави допустими, необходими и относими към спора доказателства. При проведеното проучване съгласно чл. 55 от ЗЗДискр. и при събиране на необходимите и относими доказателства органът е извършил пълно, обективно и всестранно изясняване на релевантните за случая факти в съответствие с разпоредбите на чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от АПК. Административният орган е спазил формулираното в чл. 9 от ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест. Изложеното обуславя извод за липсата на съществени процесуални нарушения при изясняване на обективната истина, съответно спазени са основните принципи на процеса, гарантиращи равенството на страните в производството, тяхното активно участие, вкл. и при събирането на доказателства (чл. 8, чл. 34 и следващите от АПК).

На основание чл. 50, т. 3 от ЗЗДискр. сигналподател има право да инициира производство по реда на Глава четвърта, Раздел I от ЗЗДискр., както и да участва в същото, но не в защита на свои права и законни интереси, нито като законен представител на лицето, чиито права и интереси, гарантирани от ЗЗДискр., твърди, че са били накърнени. Участието на сигналподател в производството пред КЗДискр. е допуснато от закона, с оглед възможността за пълно и всестранно разкриване на всички факти и обстоятелствата, свързани с твърдяната дискриминация, доколкото лицето, подало сигнал до КЗДискр., следва да може да представи всички известни на него релевантни факти и относими доказателства, обусловили действията му пред

КЗДискр. Правото на сигналподател да участва, като заинтересовано лице в административното производство следва и от нормата на чл. 60, ал. 2 от ЗЗДискр., където изрично е посочено, че призоваването на страните и уведомяването на заинтересованите лица се извършва по реда на ГПК. Следователно, когато инициращият производството писмен акт е депозиран от лице, търсещо закрила на свои лични права, то се конституира като страна - жалбоподател в производството. Когато обаче административното производство е иницирано по подаден сигнал от лице, което не защитава собствени права и законни интереси, това лице се конституира като заинтересовано лице и съответно следва да бъде уведомено за образуването на производството по реда на ГПК, съгласно чл. 60, ал. 2 от ЗЗДискр. С оглед на това не е допуснато нарушение при конституиране на страните в административното производство.

Оспореното решение е постановено в съответствие с релевантните фактически установявания и относимите материалноправни разпоредби. Комисията е дала вярна квалификация на изразеното словесно поведение, чрез публикация, изразяващо се в посочване и акцентирание на етническата принадлежност на С. М. в публикуваната в новинарския сайт „В.вг“ на 21.12.2022 г. статия със заглавие: „Размениха бебета в софийска болница, ромка не иска да връща чуждото“, като е приела, че същото представлява нарушение на антидискриминационното право и по конкретно - в нарушение на забраната за осъществяване на дискриминация по признак „етническа принадлежност“ по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.

Събраните в хода на административното производство доказателства напълно подкрепят изложеното в сигнала наличие на публикация в новинарския сайт „В.вг“ на 21.12.2022 г. със заглавие: „Размениха бебета в софийска болница, ромка не иска да връща чуждото“. Тази констатция не се оспорва от страна на „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ ЕООД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. е въведена забраната на всяка пряка или непряка дискриминация по различни признаци, сред които и "етническа принадлежност". За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр. е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл.4 от ЗЗДискр. В този смисъл не е достатъчно да се установи по-неблагоприятно третиране на определен кръг лица в конкретен случай, а е необходимо да се докаже още, че това третиране е извършено съзнателно по някои от признаците, очертани в чл.4 от ЗЗДискр., като следва да е налице и връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, като при всички случаи следва да се изразява в някой признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. В случая такъв защитен признак е „етническа принадлежност“.

Неоснователни са доводите изложени в жалбата за несъответствие с целта на закона, доколкото в случая се касае за медийна публикация, гарантираното право на свободно изразяване на мнение (съответно - разпространение на информация) в печата, вкл. и в електронни медии, не може, а и не трябва да бъде ограничавано на това само основание, че то не се харесва на друго лице. Несъмнено правото на свободно изразяване е основна ценност на правовата държава и основно човешко право. Без него обществото не може да бъде свободно и демократично. Това право обаче, не е абсолютно и неговите граници са изрично установени в чл. 39, ал. 2 от

Конституцията на РБългария. Съгласно конституционната норма правото на изразяване и разпространяване на мнение чрез слово не може да се използва за накарване на правата и доброто име на друго и за призоваване към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността. При това стигматизирането на хора поради тяхната етническа принадлежност, насаждането на нетърпимост и враждебност към групи от хора, принижаването на човешкото достойнство, не може да бъде оправдавано и квалифицирано като "свободно слово", каквото всъщност не е. Недопустимо е правото на свободно изразяване да се използва като параван за разпространяване на идеи и схващания, които унижават личността, създават нетърпимост и нетолерантност към определени групи от хора на основата на признак „етническа принадлежност“.

Разпоредбата на чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. установява като правомощие на КЗДискр. да дава задължителни предписания по спазването на закона. Волеизявлението на органа има властнически характер, тъй като е с обвързващо действие по отношение на оспорващия, поради което за разлика от препоръките по т. 6 от същия член подлежи на съдебно обжалване. Доколкото няма спор по фактите и предвид изложеното за наличието на осъществена дискриминация по признак „етническа принадлежност“ по смисъла на чл. 4, „тормоз“ и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на § 1, т. 1 и т. 6 ДР на ЗЗДискр., настоящият съдебен състав намира, че дадените задължителни предписания спрямо установените факти съответстват на материалния закон и са насочени към постигане на целта му. Ето защо, решението на КЗДискр. в тази му част е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира оспореното решение на КЗДискр. за законосъобразно, като издадено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената от закона форма и постановено при спазване на процесуалните правила и релевантните материалноправни норми и при липса на основания за отмяната му.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, правото на разноси за производството е възникнало за ответника, на който следва да се присъдят разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. К. чрез адв. Т. против решение № 75/23.02.2024 г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен разширен заседателен състав по преписка № 90/2023 г. в частта, с която е установено че оспорващото дружество е осъществило дискриминация по защитения по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признак „етническа принадлежност“ спрямо С. М. и лица от ромски произход и на основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр. е дадена препоръка на

„ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД да въведе мерки и механизми, с които да не се допускат до публикуване статии, чрез които се формират негативни обществени нагласи, предразсъдъци и стигматизиране спрямо лица от ромски произход.

ОСЪЖДА „ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ „БЛИЦ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. К. да заплати на Комисията за защита от дискриминация разноски по делото в размер на 100 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: